

Moldova Agroindbank

**Aprobate
prin decizia Consiliului băncii
din 20 decembrie 2010**

procesul-verbal nr.64

POLITICILE DE CONTABILITATE

PENTRU ANUL 2011

(STANDARDE INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARĂ)

Data revizuirii: nu mai rar decât o dată în an

Responsabili: Departamentul Contabilitate și Finanțe
Șeful Departamentului _____ Irina Munteanu

Coordonat :

Prim-vicepreședintele Comitetului de Conducere al băncii	_____	A. Gheorghiu
Vicepreședintele Comitetului de Conducere al băncii	_____	L. Rudeva
Vicepreședintele Comitetului de Conducere al băncii	_____	S. Cebotari
Șeful Departamentului Juridic	_____	Ch. Pulbere
Șeful Departamentului Administrare Riscuri	_____	L. Bejenari

Chișinău 2010

CUPRINS

Pagina

I. Introducere.....	3
2. Convențiile Politicilor de contabilitate.....	3
2.1 Concepte de bază.....	3
2.2 Standardele de contabilitate.....	3
2.3 Exercițiul financiar.....	4
2.4 Principii de consolidare.....	4
2.5 Situațiile financiare.....	4
2.6 Caracteristici calitative ale situațiilor financiare.....	5
2.7 Reevaluarea tranzacțiilor și soldurilor în valuta străină.....	5
2.8 Auditul extern.....	5
3. Domeniile principale ale Politicilor de contabilitate.....	6
3.1 Mijloace bănești.....	6
3.2 Credite și avansuri, emise de bancă.....	6
3.3 Deprecierea creditelor.....	6
3.4 Investiții financiare.....	7
3.5 Mijloace fixe (imobilizări corporale).....	9
3.6 Active nemateriale (imobilizări necorporale).....	10
3.7 Creanțe-alți debitori.....	10
3.8 Compensarea activelor și datoriilor financiare.....	10
3.9 Contracte de vânzare și re-procurare.....	10
3.10 Recunoașterea veniturilor și cheltuielilor.....	11
3.11 Datorii și active contingente.....	11
3.12 Impozitarea.....	11
3.13 Recunoașterea și anularea recunoașterii instrumentelor financiare.....	11
3.14 Leasing operațional – Banca drept locatar.....	12
3.15 Costuri ale pensiilor și beneficii ale angajaților.....	12
3.16 Provizion pentru deprecierea creditelor.....	12
3.17 Provizion pentru deprecierea valorii investițiilor în capital.....	13
3.18 Dividende.....	13
3.19 Depozite.....	13
3.20 Împrumuturi.....	13
3.21 Datorii către autoritățile publice.....	13
3.22 Capitalul propriu.....	13
3.23 Părți afiliate.....	14
3.24 Instrumente financiare derivate.....	14
3.25 Evenimentele ulterioare datei bilanțului.....	14
4. Dispoziții finale.....	14

1. Introducere

Baza elaborării

Politicile de contabilitate în bancă se elaborează de către Departamentul Contabilitate și Finanțe (DCF) în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) ce conțin standarde și interpretări aprobate de IASB, precum și Standardele Internaționale de Contabilitate (IAS) și interpretări în vigoare ale Comitetului Permanent pentru Interpretarea Standardelor aprobate de IASC, care sunt în vigoare. Politicile de contabilitate se păstrează în Centrala băncii la Șeful Departamentului Contabilitate și Finanțe, contabilul - șef al băncii. Pentru aplicare în lucru, copiile Politicilor de contabilitate se pun la dispoziția următoarelor persoane:

- Președintelui Comitetului de Conducere al băncii;
- Prim –vicepreședintelui Comitetului de Conducere al băncii;
- Vicepreședinților Comitetului de Conducere al băncii;
- Șefului Departamentului Administrare Riscuri;
- Șefului Departamentului Audit Intern.

Domeniul de aplicare

Politicile de contabilitate se aplică în subunitățile Centralei băncii.

2. Convențiile Politicilor de contabilitate

2.1 Concepte de bază

Contabilitatea de angajamente

Efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc (nu pe măsura ce numerarul sau echivalentul său este încasat sau plătit) și sunt înregistrate în evidențele contabile și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

Continuitatea activității

Se presupune că banca își va continua activitatea în viitorul previzibil și nu are intenția și nici nevoia de a lichida sau de a-și reduce în mod semnificativ activitatea.

2.2 Standardele de contabilitate

Utilizarea IFRS permite băncii să comunice într-un limbaj contabil internațional, general recunoscut și înțeles de investitori, să conducă la creșterea încrederii investitorilor interni și internaționali în informațiile contabile și implicit la atragerea investițiilor de capital.

2.3 Exercițiul financiar

Exercițiul financiar în anul gestionar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie și include toate operațiunile economice efectuate în bancă în perioada respectivă.

Totalitatea indicatorilor efectivi, ce țin de activitatea băncii și care reflectă situația patrimonială și financiară a băncii și rezultatele activității economice în anul gestionar se includ și se reflectă în Rapoartele financiare ale băncii pentru anul gestionar conform SNC și ajustate în conformitate cu cerințele IFRS emise de către IASC.

2.4 Principii de consolidare

Situațiile financiare consolidate includ situațiile financiare ale băncii și ale întreprinderilor fiice. Situațiile financiare ale întreprinderilor fiice se întocmesc pentru același an de raportare ca și ale băncii, fiind utilizate politici de contabilitate similare.

Întreprinderile - fiice sunt consolidate din data apariției controlului băncii asupra acestor întreprinderi până la data încetării controlului.

2.5 Situațiile financiare

Banca întocmește un set complet de situații financiare conform IFRS distincte și consolidate, ce include:

- a) o situație a poziției financiare la sfârșitul perioadei;
- b) o situație a rezultatului global pe perioadă;
- c) o situație a modificărilor din capitalurile proprii pe perioadă;
- d) o situație a fluxurilor de trezorerie pe perioadă;
- e) notele cuprinzând un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte note explicative.

Situațiile financiare sunt prezentate în lei moldovenești (MDL), unitatea monetară a Republicii Moldova. Situațiile financiare sunt întocmite în baza convenției costului istoric, cu excepția activelor financiare clasificate în categoria la valoarea justă prin contul de profit și pierdere și activelor financiare disponibile pentru vânzare, care sunt evaluate la valoarea justă.

La întocmirea situațiilor financiare consolidate, situațiile financiare ale băncii și ale întreprinderii fiice se combină element cu element, prin însumarea elementelor similare din active, datorii, capital propriu, venituri și cheltuieli.

Utilizatorii situațiilor financiare sînt:

- acționarii băncii;
- membrii Consiliului băncii;
- Comisia de cenzori;
- investitorii;
- creditorii (actuali și potențiali)
- clienții;
- furnizorii;
- managerii și salariații;
- Banca Națională a Moldovei;
- auditul intern și extern;
- publicul;
- alte instituții, conform legislației.

2.6 Caracteristici calitative ale situațiilor financiare

Inteligibilitate

Informațiile furnizate de situațiile financiare pot fi ușor înțelese de utilizatori. Se presupune, că utilizatorii dispun de cunoștințe suficiente privind desfășurarea afacerilor și activităților economice.

Relevantă

Pentru a fi utile, informațiile trebuie să fie relevante pentru luarea deciziilor de către utilizatori. Relevanța informației este influențată de natura sa și pragul de semnificație. Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau declararea lor eronată ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor, luate în baza situațiilor financiare.

Credibilitatea

Pentru a fi utilă, informația trebuie să fie credibilă. Informația are calitate de a fi credibilă atunci, când nu conține erori semnificative.

Pentru a fi credibilă, informația trebuie să prezinte cu fidelitate tranzacțiile și alte evenimente pe care aceasta fie si-a propus să le reprezinte, fie ceea ce ar putea fi de așteptat, în mod rezonabil, să reprezinte.

Pentru ca informația să prezinte, credibil, evenimentele și tranzacțiile pe care le prezintă, este necesar ca acestea să fie contabilizate și prezentate în concordanță cu realitatea economică, și nu doar cu forma lor juridică.

Pentru a fi credibilă, informația cuprinsă în situațiile financiare trebuie să fie neutră, adică lipsită de influență.

La întocmirea situațiilor financiare banca va da dovadă de prudență, pentru ca activele și veniturile să nu fie supraevaluate, iar datoriile și cheltuielile să nu fie subevaluate.

Comparabilitatea

Utilizatorii trebuie să poată compara situațiile financiare ale băncii în timp pentru a identifica tendințele în poziția financiară și performanțele sale.

2.7 Reevaluarea tranzacțiilor și soldurilor în valuta străină

Tranzacțiile în valuta străină sunt înregistrate la rata de schimb din ziua tranzacției și sunt zilnic reevaluate utilizând cursul de schimb al BNM. Diferențele de curs sunt recunoscute în contul de profit și pierderi.

2.8 Auditul extern

Corectitudinea aplicării SIRF și procedurilor de evidență reflectate în situațiile financiare se supun unui audit extern, care se asigură de compania internațională de audit. Rezultatele auditului extern se aduc la cunoștința Consiliului băncii, Adunării generale a acționarilor și Comisiei de cenzori.

Compania de audit informează Banca Națională a Moldovei despre orice acțiune frauduoasă comisă de funcționarii băncii, precum și despre orice neregulă din administrarea și din efectuarea operațiunilor care ar putea conduce la pierderi materiale pentru bancă.

3. Domeniile principale ale Politicilor de contabilitate

3.1 Mijloace bănești

În scopul întocmirii situației fluxurilor de trezorerie, numerarul și echivalentul de numerar cuprind numerarul din casierie, conturile curente și plasamentele pe termen scurt la alte bănci, titlurile de trezorerie și alte investiții foarte lichide pe termen scurt cu o scadență mai mică de 90 de zile de la data achiziției.

3.2 Credite și avansuri emise de bancă

Creditele emise de bancă reprezintă credite la care fondurile sunt remise direct debitorului și sunt recunoscute în bilanț când fondurile sunt puse la dispoziția debitorilor. Aceste credite sunt recunoscute inițial la valoarea costului, care este valoarea justă a fondurilor acordate, și sunt ulterior evaluate la costul amortizat folosind metoda ratei efective a dobânzii.

Banca dezvăluie informația privind portofoliul de credit și provizionul acestuia, reieșind din următoarea segmentare a clienților:

- corporativi;
- retail persoane juridice;
- retail persoane fizice.

3.3 Deprecierea creditelor

Dacă există o dovadă obiectivă că banca nu va putea recupera toate sumele cuvenite (suma creditului și dobânda) conform termenelor contractuale inițiale ale creditului, aceste credite sunt considerate depreciate. Valoarea pierderii din depreciere reprezintă diferența între valoarea de bilanț a creditului și valoarea prezentă a fluxurilor de trezorerie viitoare actualizate cu rata efectivă inițială a dobânzii sau este diferența între valoarea de bilanț a creditului și valoarea justă a gajului, dacă împrumutul are gaj și executarea acestuia este probabilă.

Deprecierea valorii și nerecuperabilitatea sunt evaluate și recunoscute separat pentru creditele și creanțele semnificative din punct de vedere individual, și la nivel de portofoliu pentru un grup de credite și creanțe similare ce nu sunt identificate individual ca fiind depreciate valoric.

Dacă nu există nici o dovadă obiectivă de deteriorare a valorii unui activ financiar evaluat separat, semnificativ sau nu, se include acest activ în grupa activelor financiare cu caracteristici similare ale riscului de credit, și se estimează pentru acestea un provizion colectiv pentru deteriorarea valorii. Activele, care sunt estimate individual pentru deprecierea valorii și pentru care este sau constituie a fi recunoscută pierderea din deprecierea valorii, nu sunt incluse în estimarea colectivă a deprecierei valorii.

Valoarea curentă a fluxurilor de numerar viitoare estimate este actualizată cu rata efectivă a dobânzii inițiale a activului financiar. Dacă creditul are o rată a dobânzii variabilă, rata discountului pentru estimarea pierderii din deteriorarea valorii este rata efectivă a dobânzii curentă.

Valoarea de bilanț a unui activ este redusă la valoarea sa recuperabilă estimată drept cheltuială din venit prin folosirea unui cont de provizion pentru depreciere a creditului. Casarea este efectuată când creditul este considerat nerecuperabil, în întregime sau parțial. Casările sunt reduse din provizioanele stabilite anterior și în același timp reduc suma creditului. Recuperările de credite casate în perioadele anterioare sunt incluse în venituri prin intermediul mișcării în provizionul pentru depreciere a valorii.

Dacă valoarea deprecierei scade ulterior datorită unui eveniment survenit după casare, diminuarea provizionului se face prin trecerea lui la provizionul aferent cheltuielilor din pierderile din credite.

Cu scopul evaluării colective a deprecierei, activele financiare sunt grupate în baza criteriilor interne ale băncii de grupare a creditelor care țin cont de caracteristicile riscului de credit așa ca industria, tipul gajului, statutul trecut și alți factori relevanți. Fluxurile viitoare de trezorerie pentru un grup de active financiare care sunt evaluate colectiv pentru depreciere sunt estimate în baza experienței anterioare cu active cu caracteristici ale riscului de credit similare cu cele din grup. Metodologia și presupunerile folosite pentru estimarea fluxurilor viitoare de trezorerie sunt revizuite periodic pentru a reduce orice diferențe între pierderea estimată și pierderea reală.

3.4 Investiții financiare

a) Activele financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere

Investițiile în titlurile de plasament clasificate drept deținute pentru tranzacționare sunt incluse în categoria “active financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere”. Valorile mobiliare deținute pentru tranzacționare sunt titluri, care au fost achiziționate pentru a genera profit din fluctuațiile pe termen scurt ale prețurilor sau ale marjei intermediatorului, sunt incluse într-un portofoliu în care există un model de tranzacționare în scopul obținerii de profit.

Investițiile deținute pentru tranzacționare sunt inițial recunoscute la cost (inclusiv costurile de tranzacționare). După recunoașterea inițială, titlurile de tranzacționare sunt evaluate la valoarea justă pe baza cotațiilor pe piața organizată. Toate câștigurile sau pierderile realizate sau nerealizate aferente sunt recunoscute în profitul financiar. Veniturile din dobânzi aferente valorilor mobiliare respective sunt incluse în venituri din dobânzi. Toate achizițiile și vânzările de titluri de trezorerie ce prevăd livrarea într-un interval de timp prevăzut de reglementările sau practicile de piață sunt recunoscute la data decontării.

Banca clasifică investițiile financiare ca deținute pentru tranzacționare, dacă valoarea de bilanț va fi recuperată în principal dintr-o tranzacție de vânzare, și nu din utilizarea continuă a acestora. Banca clasifică drept investiții deținute pentru tranzacționare investițiile care sunt disponibile pentru tranzacționare imediată în starea curentă, la condițiile ordinare pentru comercializarea acestor tipuri de investiții și când comercializarea este probabilă (pe parcursul a următoarelor 12 luni).

Evenimente și circumstanțe pot extinde perioada de finalizare a comercializării peste un an. Extinderea perioadei necesare pentru finalizarea comercializării nu interzice clasificarea activului ca deținut pentru tranzacționare dacă tergiversarea este cauzată de evenimente și circumstanțe în afara controlului băncii și există dovezi suficiente că banca își menține planul de comercializare a activului.

b) Investițiile păstrate pînă la scadență

Investițiile păstrate pînă la scadență sunt investițiile care poartă plăți fixe sau determinabile și cu o scadență fixă pe care banca are intenția și capacitatea de a le păstra pînă la maturitate. După recunoașterea inițială, investițiile financiare păstrate pînă la scadență sunt ulterior recunoscute la costul amortizat utilizînd metoda dobînzii efective, minus provizionul pentru depreciere. Costul amortizat este calculat luînd în considerație orice reducere sau primă la achiziționare și plățile care sunt parte integrală a dobînzii efective. Amortizarea este inclusă în venitul din dobînzii. Pierderea parvenită în urma deprecierei acestor tipuri de investiții sunt recunoscute ca pierderi din depreciere la investiții financiare.

În cazul în care banca renunță de a păstra aceste investiții pînă la maturitate în alte condiții decît așa circumstanțe ca vînzarea unei valori ne semnificative aproape de maturitate, va fi nevoie reclasificarea întregii clase a investițiilor în categoria disponibile pentru vînzare.

c) Investițiile disponibile pentru vînzare

Toate investițiile care nu au fost clasificate ca valori mobiliare deținute pentru tranzacționare sau păstrate pînă la scadență, sunt clasificate ca valori mobiliare disponibile pentru vînzare. Toate procurările și vînzările de investiții, care trebuie transmise în perioada de timp stabilită de legislație sau convențiile de piață sunt recunoscute la data decontării. Activele spre vînzare sunt recunoscute inițial la valoarea costului (inclusiv costul tranzacției). Ulterior recunoașterii inițiale ele sunt reevaluate la valoarea lor justă, cu excepția cazurilor cînd valoarea justă nu poate fi determinată și sunt ținute la evidență la cost minus oricare provizion de depreciere.

Determinarea valorii juste este bazată pe prețurile cotate de pe o piață organizată sau utilizînd anumite tehnici de evaluare.

Schimbările în valoarea justă pentru instrumentele financiare disponibile pentru vînzare sunt recunoscute direct în capitalul propriu.

Dobînda pentru investițiile disponibile pentru vînzare este raportată la venituri din dobînzii.

d) Investiții în întreprinderi fiice

Investițiile în întreprinderi fiice sunt recunoscute inițial la cost (inclusiv costul de tranzacții). După recunoașterea inițială ele sunt măsurate la cost minus deprecierea.

e) Investițiile în asociați

Un asociat este o entitate în care banca are o influență semnificativă și care nu este nici sucursală, nici asocierie în participație. În situațiile financiare individuale ale băncii, investițiile în asociați sunt înregistrate la cost minus pierderile din depreciere. În situațiile financiare consolidate ajustările aferente cotei băncii din profitul sau pierderile ale entităților asociate se efectuează cu utilizarea metodei punerii în echivalență.

3.5 Mijloace fixe (imobilizări corporale)

Mijloacele fixe sunt înregistrate inițial la cost, care include prețul de cumpărare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului. După recunoaștere ca activ, mijloacele fixe sunt înregistrate la cost sau la valoarea reevaluată minus amortizarea acumulată ulterior. Amortizarea prezintă o metodă de trecere pe cheltuieli a costului de cumpărare inițial a mijloacelor fixe de-a lungul duratelor de viață utilă a acestora.

Cheltuielile de reparație și întreținere sunt reflectate în contul de profit și pierdere la momentul efectuării lor. Cheltuielile ulterioare legate de mijloacele fixe sunt capitalizate în cazurile în care mijlocul fix este îmbunătățit la un stadiu mai ridicat decât cel estimat inițial. Cheltuielile pentru reparațiile curente, capitale și întreținerea mijloacelor fixe sunt incluse în cheltuielile operaționale pe măsura efectuării lor.

După recunoașterea inițială clădirile și terenurile sunt înregistrate la valoarea reevaluată, aceasta fiind valoarea justă la data reevaluării minus orice amortizare acumulată ulterior și orice pierderi acumulate din depreciere.

Dacă un element al mijloacelor fixe este reevaluat, atunci întreaga clasă din care face parte acest element va fi reevaluată.

Dacă valoarea contabilă a unui activ este majorată ca urmare a unei reevaluări, această majorare va fi înregistrată direct la creditul conturilor de capitaluri proprii sub titlul de “diferențe din reevaluare”. Cu toate acestea, majorarea constatată din reevaluare va fi recunoscută în profit și pierdere în măsura în care aceasta compensează o descreștere din reevaluarea aceluiași activ recunoscută anterior în profit și pierdere.

Dacă valoarea contabilă a unui activ este diminuată ca urmare a unei reevaluări, această diminuare va fi recunoscută în profit și pierdere. Cu toate acestea, diminuarea rezultată din reevaluare va fi scăzută direct din proprietatea imobiliară la capitolul din reevaluare corespunzător aceluiași activ, în măsura în care există sold creditor în surplusul din reevaluare pentru acel activ.

Amortizarea

Amortizarea se calculează prin metoda liniară odată cu punerea în funcție a activelor pe toată durata estimată de funcționare utilă, utilizând următoarele durate de exploatare:

Active	Ani
Clădiri	33-50
Moderinizări aduse activelor închiriate	4-15
Bancomate	
Echipamente și instalații	4
Calculatoare	4-8
Vehicule	4
	7

3.6 Active nemateriale (imobilizări necorporale)

Activele nemateriale reprezintă costuri pentru achiziția de programe informatice ce sunt amortizate folosind metoda casării liniare pe parcursul celei mai veridice estimări a duratei de viață, care variază între 2 și 12 ani.

Activele nemateriale sunt recunoscute inițial la cost. Costul activelor nemateriale include prețul de cumpărare, taxele vamale, impozite din vânzare nereturnabile, precum și toate cheltuielile direct atribuite pregătirii activului pentru folosire. Costurile asociate dezvoltării sau menținerii elementelor de programe informatice sunt recunoscute în contul de profit și pierdere în momentul în care sunt efectuate.

După recunoașterea inițială activele nemateriale sunt evaluate la costul său minus orice amortizare acumulată și orice pierdere din depreciere acumulată.

În cazul în care valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat pînă la valoarea recuperabilă.

3.7 Creanțe – alți debitori

La această categorie sunt înregistrate sume semnificative ce prezintă costurile aferente procedurilor juridice (taxele de stat).

Pentru astfel de creanță, IAS 39 impune determinarea valorilor recuperabile și recunoașterea pierderilor din deprecierea activelor. Valoarea recuperabilă se calculează prin actualizarea fluxurilor viitoare de numerar aferente activului. Fluxurile anticipate de numerar se prognozează în baza modelului istoric de colectare, înregistrat în anii precedenți și actualizat utilizându-se rata medie a dobânzii la portofoliul de credite acordate de bancă în MDL. Ajustările rezultatelor perioadei de raportare se efectuează prin contul de profit și pierderi.

3.8 Compensarea activelor și datorii financiare

Activele și datoriile financiare sunt compensate, iar suma netă este raportată în bilanț atunci cînd există un drept legal impozabil cu privire la compensarea sumelor recunoscute și există intenția de realizare sau de compensare a acestora pe o bază netă sau de realizare a activului și de decontare a obligațiunii simultan.

3.9 Contracte de vânzare și re-procurare

Acordurile de vânzare și răscumpărare (REPO) sunt înregistrate ca tranzacții de finanțare asigurate și sunt incluse la valori mobiliare. Diferențele prețurilor de vânzare și răscumpărare sunt înregistrate ca dobânzi și acumulate peste termenul REPO. Valorile mobiliare achiziționate în cadrul acordului pentru revînzare (REPO reversat) sunt înregistrate ca credite și avansuri.

3.10 Recunoașterea veniturilor și cheltuielilor

Toate elementele de venituri și cheltuieli recunoscute în anul gestionar sunt incluse în determinarea profitului net sau a pierderii nete a perioadei care conține următoarele elemente: profitul sau pierderea din activitățile curente și elementele extraordinare.

Veniturile și cheltuielile din dobânzi sunt recunoscute în contul de profit și pierdere pentru toate instrumentele purtătoare de dobândă, inclusiv pentru creditele clasificate ca non-performante, pe baza principiului de specializare a exercițiului folosind metoda randamentului efectiv. Veniturile din dobânzi includ cupoanele câștigate din valori mobiliare păstrate pînă la scadență și deținute pentru tranzacționare cu venit fix precum și disconturile calculate, primele aferente titlurilor de trezorerie și alte instrumente similare.

Costurile directe referitoare la originea creditelor sunt amânate și amortizate la venitul din dobânzi pe parcursul perioadei creditului utilizînd metoda directă, care se aproximează cu metoda dobînzii efective.

Veniturile din comisioane și spezele bancare pentru diversele servicii bancare sunt înregistrate la momentul efectuării tranzacțiilor. Dividendele sînt recunoscute la momentul la care este stabilit dreptul acționarilor de a primi sumele respective.

3.11 Datorii și active contingente

Datoriile contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare. Activele contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare.

3.12 Impozitarea

Impozitul pe profit include totalitatea impozitelor care se stabilesc asupra profiturilor impozabile.

Un provizion este constituit pentru toate obligațiile probabile de impozitare derivînd din legislația națională în vigoare.

Diferențele între declarațiile financiare întocmite în conformitate cu IFRS și normele contabile naționale generează diferențe între valorile activelor și obligațiilor, și veniturilor și cheltuielilor conform raportărilor fiscale. Impozitul pe venit amînat este reflectat contabil în conformitate cu IAS 12 “Impozitul pe venit”, folosind metoda obligațiilor, pentru acele diferențe temporare ce apar ca diferență între baza de calcul a impozitului pentru active și pasive, și valoarea determinată pentru întocmirea declarațiilor financiare conform IFRS.

Impozitul amînat este recunoscut doar în măsura în care este probabilă existența unor profituri impozabile viitoare ce pot fi utilizate pentru reducerea acestor pierderi fiscale din diferențe temporare.

3.13 Recunoașterea și anularea recunoașterii instrumentelor financiare

Banca recunoaște un activ financiar sau o obligațiune financiară în bilanțul contabil doar în cazul în care Banca devine parte a unui acord contractual cu privire la instrument. Toate tranzacțiile ordinare de vânzare și cumpărare a activelor financiare sunt recunoscute la data decontării, adică la data când activul este livrat Băncii sau de către Bancă. Tranzacțiile ordinare de vânzare și cumpărare sunt procurări sau vânzări de active financiare care solicită livrarea activului pe parcursul perioadei stabilite de regulile sau convențiile pieței.

Recunoașterea unui activ financiar este anulată în cazurile:

- Dreptul de primire a fluxului de numerar aferent activului a expirat;
- Banca menține dreptul de primire a fluxului de numerar aferent activului, dar și-a asumat obligația de a le achita pe deplin, fără tergiversări semnificative, unei părți terțe în cadrul unui acord de intermediere; sau
- Banca și-a transferat drepturile de a primi fluxul de numerar aferent activului și fie:
 - a) a transferat substanțial toate riscurile și beneficiile activului, sau
 - b) nu a transferat și nu a menținut substanțial toate riscurile și beneficiile aferente activului, dar și-a transferat controlul asupra activului.

În cazul în care Banca nici nu transferă, nici nu păstrează marea majoritate a riscurilor și beneficiilor activului financiar activul este recunoscut proporțional cu continuarea implicării sale. Continuarea implicării entității ia forma garantării activului transferat, măsura în care entitatea continuă să se implice este valoarea mai mică între valoarea activului și valoarea maximă a contravalorii primite pe care entitatea ar putea fi nevoită să o achite.

Recunoașterea unei obligațiuni financiare este anulată în cazul în care obligația aferentă acesteia este reziliată, anulată sau expirată.

3.14 Leasing operațional – Banca drept locatar

Leasingul unde locatorul păstrează în mod substanțial toate riscurile și beneficiile aferente proprietății bunului cumpărat în leasing este clasificat ca leasing operațional. Plățile de leasing în cazul unui leasing operațional trebuie recunoscute ca o cheltuială de profit și pierdere conform metodei liniare de-a lungul termenului de leasing.

3.15 Costuri ale pensiilor și beneficii ale angajaților

Banca, în desfășurarea normală a activităților, execută plăți către fondul bugetului asigurărilor sociale de stat și fondul asigurării obligatorii de asistență medicală în numele angajaților săi. Toți angajații băncii fac parte din sistemul de pensii de stat. Contribuțiile de asigurare socială de stat, precum și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, suportate de bancă pe cont propriu, se reflectă la cheltuieli la momentul calculării salariului.

3.16 Provizion pentru deprecierea creditelor

Banca formează provizioane în cazul când are obligații legale sau constructive de transferare a beneficiilor economice ca rezultat al evenimentelor anterioare și când este posibilă estimarea rezonabilă a obligației.

Suma provizionului reprezintă diferența dintre valoarea contabilă și valoarea recuperabilă estimată, calculată la valoarea actualizată a fluxurilor de numerar estimate a fi recuperate, inclusiv sumele recuperabile gaj, actualizate pe baza ratei dobânzii inițiale a instrumentului.

Provizionul pentru deprecierea creditelor se utilizează pentru acoperirea creditelor clasificate ca neperformante. Aceste credite se trec la scăderi din contul provizioanelor formate anterior.

Recuperările de credit, casate în perioadele anterioare, sunt incluse în venituri.

3.17 Provizion pentru deprecierea valorii investițiilor în capital

Banca tratează investițiile în capital disponibile pentru vânzare ca depreciable, atunci când există dovezi obiective de depreciere a valorii.

Deoarece nu există o piață activă, nu este posibilă determinarea valorii de piață a investițiilor în capital, deținute de bancă. Deprecierea valorii este evaluată prin compararea cotei-părți deținută de Bancă în activele nete pe baza situațiilor financiare auditate ale beneficiarilor de investiții cu valoarea de bilanț a acestor investiții.

3.18 Dividende

Dividendele spre plată se înregistrează după ce sunt aprobate la Adunarea generală anuală a acționarilor băncii. Rapoartele contabile ale băncii servesc drept bază pentru distribuirea profitului și altor alocări.

3.19 Depozite

Depozitele sunt datorii financiare pe termen, care trebuie să fie evaluate la cost amortizat. Luând în considerație faptul, că depozitele la termen sunt purtătoare de dobândă, iar conturile curente au termen de viață scurt și maturitate nedeterminată, s-a apreciat evaluarea și prezentarea acestor datorii, ca fiind acceptabile în scopurile IFRS. La acest compartiment nu sunt identificate alte implicări ale IAS nr.39.

3.20 Împrumuturi

Împrumuturile sunt recunoscute inițial la cost, calculat la valoarea încasărilor mai puțin costurile de tranzacții aferente. Împrumuturile ulterioare sunt evaluate la costul amortizat iar orice diferență între încasările nete și valoarea de răscumpărare este recunoscută în contul de profit și pierdere pe perioade scursă pînă la maturitate folosind metoda randamentului efectiv.

3.21 Datorii către autoritățile publice

Datorii către autoritățile publice cuprind conturi curente ale Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și conturile de depozit ale Fondului de Asigurări Sociale.

3.22 Capitalul propriu

Capitalul propriu al băncii include:

- acțiunile ordinare;
- acțiunile de tezaur;
- capitalul suplimentar;
- capitalul de rezervă;
- profitul nerepartizat.

Acțiunile ordinare plasate reprezintă valoarea aporturilor primite de la acționari în contul achitării acțiunilor și este egal cu suma valorii nominale a acțiunilor plasate.

Acțiunile ordinare de teaur sunt răscumpărate de la acționari. Acțiunile de teaur micșorează numărul acțiunilor ordinare plasate și nu dau dreptul la primirea dividendelor.

Capitalul suplimentar s-a format în rezultatul vânzării acțiunilor băncii și prezintă diferența între prețul de vânzare și valoarea nominală a acțiunilor.

Capitalul de rezervă este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor. Capitalul de rezervă se utilizează pentru acoperirea pierderilor.

Profitul nerepartizat se utilizează la stingerea pierderilor perioadei curente, plata dividendelor, formarea capitalului de rezervă.

3.23 Părți afiliate

Părțile sunt considerate afiliate dacă una din ele are capacitatea de a o controla sau de a o influența semnificativ pe cealaltă în luarea deciziilor financiare și operaționale.

Tranzacțiile între părți afiliate reprezintă un transfer de resurse sau obligații între părți afiliate indiferent dacă implică un preț sau nu.

3.24 Instrumente financiare derivate

Instrumente financiare derivate, inclusiv contractele în valuta străină, contracte forward, swap-valutar, opțiuni și alte instrumente derivate sunt inițial recunoscute în bilanțul contabil la cost, în cazul în care banca devine o parte a obligațiilor contractuale a instrumentului, ulterior se reevaluează la valoarea justă. Toate derivatele sunt contabilizate ca active, atunci când valorile juste sunt pozitive, și ca obligațiuni, când valorile juste sunt negative.

Valoarea justă a contractelor forward de valută este calculată prin referința la ratele de schimb forward existente pentru contractele cu scadențe similare.

Unele instrumente financiare derivate pot fi incorporate în alte instrumente financiare, precum contractele în valuta străină într-un contract de bază, care nu reprezintă un instrument financiar și sunt contabilizate ca instrumente financiare derivate separate în cazul în care caracteristicile și riscurile economice nu sunt strâns legate de cele ale contractului de bază și contractul de bază nu este evaluat la valoarea justă cu pierderi sau profit nerealizat.

Schimbările în valoarea justă a instrumentului financiar derivat sunt înregistrate la contul de profit și pierdere.

3.25 Evenimentele ulterioare datei bilanțului

Evenimentele ulterioare datei bilanțului sunt reflectate în situațiile financiare în caz că furnizează informații suplimentare despre situația Băncii la data bilanțului (evenimente ce necesită ajustări), sau indică faptul ca ipoteza continuității exploatării nu este adecvata. Evenimentele ulterioare ce nu necesită ajustări sunt prezentate în note, în cazul în care sunt semnificative.

4. Dispoziții finale

Prezentul Document intră în vigoare din data 01.01.2011.